

Prezidentas
Tomas S. Monsonas

Meilė namuose — MŪSŲ PRANAŠO PATARIMAS

Palaimingas gyvenimas šeimoje

„Kai daug patiriame, toli nuklystame ir pamatome, koks trumpalaikis ir paviršutiniškas yra pasaulis, išauga mūsų dėkingumas už privilegiją būti dalimi to, kuo galime pasikliauti, – už namus, už šeimą ir artimųjų ištimi-
kimybę. Tada suvokiame, ką reiškia būti tarpusavyje su-
jungtiems pareiga, pagarba, priklausomybė. Suvokiame, kad niekas negali visiškai atstoti palaimingų gyvenimo šeimoje ryšių.“¹

Dalinkimės meile

„Pagirkite savo vaiką ir apkabinkite; dažniau sakykite „myliu tave“, visada padėkokite jam. Niekada neleiskite, kad problemos sprendimas taptų svarbesnis už meilę žmogui. Draugai išvyksta, vaikai užauga, mylimieji nu-
miršta. Taip lengva kitus laikyti savaime suprantamu reiš-
kinu, kol vieną dieną jie išeina iš mūsų gyvenimo ir mes liekame su jausmais „o jeigu būčiau“ ir „jeigu tik“ ...

Mėgaukimės gyvenimu, džiaukimės šia kelione ir da-
linkimės meile su draugais ir šeima. Vieną dieną mums pasibaigs rytojai. Neatidėliokime to, kas svarbiausia.“²

Rodykite meilę

„Broliai, elkimės su savo žmonomis kilniai ir pagarbiai. Jos yra amžinos mūsų bendražygės. Seserys, gerbkite savo vyrus. Jiems reikia gero žodžio. Jiems reikia draugiškos šypsenos. Jiems reikia šiltų tikrosios meilės ženklų. ...

Gimdytojams sakau: rodykite vaikams meilę. Jūs žinote, kad juos mylite, bet padarykite, kad ir jie tai žinotų. Jie yra tokie brangūs. Pasakykite jiems tai. Rūpindamiesi kasdieniais jų poreikiais ir susidūrę su neišvengiamais gimdytojų sunkumais šaukitės Dangiš-
kojo Tėvo pagalbos. Juos auklėjant jums reikia išmin-
ties, pranokstančios jūsiškę.“³

Reikškite savo meilę

„Jūs, gimdytojai, – reikškite meilę savo vaikams. Melskitės už juos, kad jie galėtų atsilaikyti prieš pasaulio blogį. Melskitės, kad jie galėtų augti tikėjimu ir liudijimu. Melskitės, kad jie galėtų gyventi gerumo ir tarnavimo kitiems gyvenimą.

Vaikai, tegul jūsų gimdytojai žino, kad mylite juos. Tegul jie žino, kokie esate dėkingi jiems už viską, ką jie padarė ir daro dėl jūsų.“⁴

Tai, kas svarbiausia

„Tai, kas svarbiausia, beveik visada susiję su mus su-
pančiais žmonėmis. Dažnai manome, kad jie patys *turėtų*
žinoti, kaip stipriai juos mylime. Bet niekada neturime taip manyti – turime jiems tai išreikšti. Viljamas Šekspyras rašė: „Kas neparodo savo meilės, tas nemyli.“ Niekada nesigai-
lėsime išsakytų malonių žodžių ar parodyto švelnumo. Atvirksčiai – gailėsime, jei savo santykiuose su tais, kurie mums yra svarbiausi, to nedarysime.“⁵

Priartinkime dangų

„Tegul mūsų šeimos ir namai būna kupini meilės: meilės vienas kitam, meilės Evangelijai, meilės savo artimui ir meilės Gelbėtojų. Dėl to dangus bus truputį arčiau žemės.

Padarykime savo namus šventove, į kurią mūsų šeimos nariai visada norėtų sugrįžti.“⁶

Melskimės už šeimas

„Kadangi šiuolaikiniame pasaulyje šeima yra puo-
lama ir daugelis dalykų, ilgą laiką laikytų šventais,
yra išjuokiami, mes prašome Tave, o Tėve, sustiprinti
mus, kad galėtume įveikti sunkumus, su kuriais susidu-
riame, idant galėtume tvirtai stovėti už tiesą ir teisumą.
Tegul mūsų namai bus ramybės, meilės ir dvisingumo
uostai.“⁷

IŠNAŠOS

1. „A Sanctuary from the World“, *Worldwide Leadership Training Meeting*, Feb. 9, 2008, 29.
2. „Joy in the Journey“ (Brigham Young University Women's Conference, May 2, 2008), <http://ce.byu.edu/cw/womensconference/archive/transcripts.cfm>.
3. „Abundantly Blessed“, *Liahona*, May 2008, 112.
4. „Until We Meet Again“, *Liahona*, May 2009, 113.
5. „Finding Joy in the Journey“, *Liahona*, Nov. 2008, 86.
6. „A Sanctuary from the World“, 30–31.
7. Dedicatory prayer for The Gila Valley Arizona Temple, May 23, 2010; in „The Gila Valley Arizona Temple: ‘Wilt Thou Hallow This House‘“, *Church News*, May 29, 2010, 5.

KAIP MOKYTI PAGAL ŠIĄ ŽINIĄ

„Minčių lietaus“ veikloje mokytojas pristato klausimą ar situaciją ir nurodo laiką, per kurį besimokantieji gali laisvai išsakyti sprendimus ar idėjas“ (*Teaching, No Greater Call* [1999], 160). Skaitydami šią žinią su šeima, paprašykite juos įsidėmėti labiausiai patikusius patarimus ar idėjas. Tada šeimos nariai minčių lietaus metodu galėtų išsakyti būdus, kaip sustiprinti meilę savo namuose. Pagalvokite, ar nevertėtų pakviesti šeimą peržvelgti tas idėjas per artimiausią šeimos namų vakarą.

JAUNIMAS

Mama mus išgelbėjo

Patricija Oksier

Kai buvau šešerių, mes su mažąja sesute stebėjome vyresniosios sesers krepšinio varžybas. Pamačiusios, kad mūsų tėtis išėjo, nusprendėme jį pasivyti ir vykti namo su juo. Taigi išbėgome paskui jį į lietu. Jo neradusios, pasukome atgal link sporto salės, kad grįztume namo su mama. Bet kol sugrįžome į sporto salę, visi jau buvo išėję.

Prisimenu, kaip spaudžiausi prie durų stengdamasi apsisaugoti nuo lietaus pati ir apsaugoti nuo jo savo mažąją sesutę, melddamasi, kad kas nors ateitų. Pamenu, kaip išgirdome mūsų raudonojo mikroautobusiuko užtrenkiamų durų garsą ir kaip nubėgome link jo. Tada įvyko tai, kas giliausiai įstrigo į mano vaikišką atmintį: mus apglėbiančią mamą, „kaip višta surenka savo viščiukus po savo sparnais“ (3 Nefio 10:4). Mama mus išgelbėjo, ir aš niekada nesijaučiau saugesnė kaip tą akimirką.

Mąstydamą apie jos įtaką man, suvokiu, kad mano mamos gyvenimas nukreipė mane į Gelbėtoją ir parodė, ką reiškia „pakelk nusvirusias rankas bei sustiprink nusilpusius kelius“ (DS 81:5). Ji pasitikėjo Jėzumi Kristumi, kuris teikė jai stiprybės, pranokstančios žmogiškąją (žr. „Lord, I Would Follow Thee“, *Hymns*, no. 220).

VAIKAI

Laimingų namų kūrimas

Prezidentas Monsonas pataria, kaip galime kurti laimingus namus. Peržvelkite jo žinią ieškodami to, ką jūs ir jūsų šeima galėtumėte padaryti, kad jūsų namai būtų laimingi.

Kiekvieną kartą suradę, ką galėtumėte padaryti, užrašykite tai. Suraskite bent penkis pasiūlymus, kaip kurti laimingus namus, ir nupieškite namus su savo šeima juose.

Tikėjimas • Šeima • Parama

Šventųjų moterų bendrija

Išnagrinėkite šią medžiagą ir, jei tinka, aptarkite ją su jūsų lankomomis seserimis. Užduokite klausimus, padedančius stiprinti jūsų seseris ir jums pačioms aktyviai dalyvauti Paramos bendrijoje.

Eliza R. Snou, antroji Paramos bendrijos visuotinė prezidentė, mokė: „Kadaise Apaštalas Paulius kalbėjo apie šventas moteris. Būti šventa moterimi yra kiekvienos iš mūsų pareiga. Būdamos šventos moterys turėsime aukštesnius tikslus. Mes jausime, kad esame pašauktos atlikti svarbias pareigas. Nė viena nėra atleista nuo jų. Nėra tokios ribotos ar neišmanančios sesers, kad negalėtų įnešti reikšmingo indėlio kuriant Dievo karalystę žemėje.“¹

Seserys, mes nesame ribotos ar neišmanančios. Priimdamos aktyvaus dalyvavimo Paramos bendrijoje dovaną, mes tampame dalimi to, ką pranašas Džozefas Smitas apibūdino kaip bendriją, „atsiskyrusią nuo viso blogio pasaulyje – rinktinę, dorybingą ir šventą“.²

Ši bendrija padeda stiprinti mūsų tikėjimą ir dvasiškai augti, suteikdama mums galimybes vadovauti, tarnauti ir mokytis. Tarnaujant mūsų gyvenime atsiranda naujas matmuo. Mes dvasiškai tobulėjame ir mūsų priklausymo, tapatybės ir asmeninės vertės suvokimas auga. Mes suprantame, kad viso Evangelijos plano prasmė yra suteikti mums galimybę pasiekti didžiausią savo potencialą.

Paramos Bendrija padeda mums pasiruošti priimti šventyklos

palaiminimus, gerbti sudarytas sandoras ir pasišvesti Sionės reikalui. Paramos bendrija padeda mums stiprinti tikėjimą ir asmeninį teisingumą, stiprinti šeimas ir surasti vargdienius bei padėti jiems.

Paramos bendrijos darbas yra šventas; o dirbdamos šventą darbą mes pačios šventėjame.

Silvija H. Olred, pirmoji patarėja visuotinėje Paramos bendrijos prezidentūroje.

Raštų ištraukos

Išėjimo 19:5; Psalmių 24:3–4;
1 Tesalonikiečiams 4:7; Titui 2:3–4;
Doktrinos ir Sandorų 38:24; 46:33;
82:14; 87:8; Mozės 7:18

Iš mūsų istorijos

Kalbėdamas Navū moterų Paramos bendrijai, pranašas Džozefas Smitas pabrėžė šventumą, paaiškindamas, kad seserys, kai jos taps tyros ir šventos, darys žymių įtaką pasauliui. Jis paaiškino: „Romumas, meilė, tyrumas – būtent tai turi išaukštinti jus ... Ši bendrija ... turės galią įsakinėti karalienėms ... Žemės karaliai ir karalienės atvyks į Sionę ir atiduos pagarbą.“ Paramos bendrijos seserys, gyvenančios pagal savo sandoras, nusipelnė ne tik kilnių žmonių pagarbos. Džozefas Smitas joms pažadėjo: „Jei gyvenate vertai jums suteiktų privilegijų,

angelai bus jūsų bendražygiai.“³

Dalyvaudamos tarnavimo ir gelbėjimo darbe seserys pačios tapo pašventintos. Liusė Mak Smit, Pranašo motina, taip kalbėjo apie tai, ką gero gali padaryti Paramos bendrija: „Turime branginti viena kitą, saugoti viena kitą, guosti viena kitą ir priimti pamokymus, kad visos kartu galėtume susėsti danguje.“⁴

IŠNAŠOS

1. Eliza R. Snow „An Address“, *Woman's Exponent*, Sept. 15, 1873, 62.
2. Joseph Smith, *History of the Church*, 4:570.
3. Joseph Smith, *History of the Church*, 4:605, 606.
4. Lucy Mack Smith, in Relief Society, *Minute Book Mar. 1842–Mar. 1844*, entry for Mar. 24, 1842, Church History Library, 18–19.

Ką aš galiu padaryti?

1. Kaip aš padėdu man pavestoms seserims puoselėti aukštesnius tikslus ir siekti jų?
2. Ką aš darau, kad savo gyvenimą padaryčiau „rinktinį, dorybingą ir šventą“?

Daugiau informacijos ieškokite www.reliefsociety.lds.org.